

Sänky

Täyttivät viimein määränsä Simeoni ja Timo, ja silloin he, puhkaten ja surkeasti irvistäen, astuivat viipymättä pirttiin ja kaatuivat nukkumaan kaislaisille vuoteillensa. Mutta hetken vielä viipyi tuikeassa atriassaan Juhani, vaikka hän ahkeraankin pureksi ja jäyräsi. Äänetönnä, katsahdellen kankeasti korpeen alas, istui hän kannolla ja söi, vihaisena, varsinkin kuullessaan Eeron väkivaltaista naurun tirsukumista. Lopulta nielaisi hän viimeisen kerran, ja kasvonsa pullistuivat ja punehtuivat hirmuisesti, mutta alaspa lotkahti kuitenkin kurkusta pala, puoleksi purtu. Ja silloinpa hän viipymättä, puhkaten, surkeasti irvistäen ja pidellen vatsastansa, astui vääntäin pirttiin ja kaatui nukkumaan kaislaiselle vuoteellensa; ja seurasivat häntä myös muut veljet yölliseen lepoon.

Aleksis Kivi, Seitsemän veljestä (9. luku)

Kuitenkaan ei auttanut tässä tyttöjen itku, ei kiivaat sanat, vaan täytyipä heidän tyytyä setänsä annokseen. Ja viimein saattoi voimallinen uni pienoiset vuoteelle, ja he nukkuivat pian sikeästi pehmeän, lammasnahkaisen kaattuvan alle. Mutta lankesi hän kerran vielä polvillensa, iski nokiset kyntensä lujasti ristiin ja, vuodattaen palavia kyyneleitä, kiitti Herraa, Taavetin poikaa kaikesta nautitusta hyvydestä ja rukoili hänen varjelevaa kättänsä tämän huoneen suojaksi tulevana yönä. Hän rukoili itsensä puolesta, noiden pienten puolesta tuolla vuoteella ja vieläpä kaikkein ihmisten puolesta maan piirin päällä. Siitä kallistui hän lepoon rakkaalle kivellensä, nukkui viimein, ja lämmin hiilistö hautoi herttaisesti hänen jalkainsa anturoita.

Aleksis Kivi, Seitsemän veljestä (14. luku)